

der næst er der forskjellige Maader, hvorpaa Regjeringen kan forberede en Lovgivningsforandring. Men det er nu efter min Overbeviisning ikke nogen god Maade at forberede en Lovgivningsforandring paa, saaledes at omtale den, inden Sagen er tilstrækkelig klar. Den kan i Stilhed forberedes paa andre Maader, men Regjeringen bør efter min Mening handle med Afgtelse for den bestaaende Retstilstand, thi ellers er det næsten ikke muligt, selv med en bedre Organisation, selv naar vi stille de Personer, hvormed der her er Spørgsmaal, under bedre Forhold, at faae det ud af de bestaaende Love, som man har Ret til at fordrø, ikke muligt at faae det ud af de bestaaende Institutioner, som med Villighed kan ventes, naar man har bevilget de Penge, som forlangtes til Forholdenes Ordning. Jeg troer, at man fra Justitsministeriets Side ikke i tilstrækkelig Grad har henvendt Opmærksomheden paa hele dette Forhold. Jeg troer, at Justitsministeriet burde have paalagt Vedkommende at sørge for udsørligere, hyppigere og mere instructive Beretninger om det hele Straffefængselsvæsen, som jeg i det Hele troer, at den nuværende Ordning af Overtilsynet er mindre fyldestgørende. Jeg siger ikke dette særligt ligeoverfor den høitærede fungerende Justitsminister, men jeg kan, hvormeget jeg end beklager de Forhold, som finde Steed i Justitsministeriet, og hvor inderligt jeg end ønsker, at den Mand, paa hvis Vegne den ærede Kirke- og Underviisningsminister her møder, selv maatte kunne udføre sine Forretninger og være tilstede her, dog ikke af Hensyn dertil afholde mig fra at udtale mig, som jeg har gjort. Dette hele Forhold er efter min Overbeviisning for vigtigt til, at jeg af personlige Hensyn kan tilbageholde enhver Udtalelse derom, om jeg end i Betragtning af Stillingen har holdt adskillige Bemærkninger tilbage, som jeg ellers vilde have udtalt. Det er min Tro, at man vel skal vogte sig for alt for hastigt at søge det, der skal rettes, rettet ved en ny Lov, der kuldkaster det gjældende System, og at man langt hellere, hvis der er væsentlige Mangler, bør søge dem rettede paa en anden Maade, nemlig ved at omorganisere det Tilsyn og den Administration, hvormed der

her er Spørgsmaal. I ethvert Fald bør dette Punkt være Gjenstand for en alvorlig Overveielse, inden man taler om at vende sig til Lovgivningsmagten for at forlange Forandring i en Institution, som nyligt er traadt i Virksomhed, og i en Straffelovgivning, som nyligt er fassat ved Sammenarbejde af Commissioner, Regjeringen og den tidligere Rigsdag. Paa Administrationens Ordning bør Opmærksomheden henvendes, men neppe paa et nyt System, paa det saakaldte irske System. Jeg har havt nogen Leilighed til at blive bekendt med disse Forhold; det er meget interessant Spørgsmaal, der derunder kommer frem, men jeg skal ikke her indlade mig paa dem; kun een Ting vil jeg sige. Hvoraf kommer det, at man endnu stedse kun taler om et irsk System? Er det dog ikke rimeligt, at dette System, dersom det virkelig var saa univervelt og i den Grad almindelig anvendeligt, vilde være gaaet over til England, saa at vi havde kunnet tale om det engelske System? Det skulde dog være mærkeligt — jeg indrømmer, at muligt er det, men det skulde dog være mærkeligt, — om vi Danst netop skulde være dem, som først kunde finde vor Regning ved at optage et saa fremmed System. Jeg skal dog, som sagt, af mange Grunde ikke fordybe mig heri; jeg erkjender, at det ligger fjernt fra Finantslovsforlaget at gaae ind paa en Drøftelse af disse Systemer. Derimod hører Spørgsmaalet om de bestaaende Straffeanstalters Bestyrelse i høi Grad hjemme under Finantslovsforlagets Behandling, og jeg maa, som sagt, meget billige, hvad det ærede Medlem (David) udtalte om den Maade, hvorpaa det synes, at man, vistnok i en meget god Mening, men med en forunderlig Lethed til at troe, at man ved nye Midler kan opnaae det Uopnaaelige, har vist sig tilbøielig til at ville skøde det Brugbare, som man for Tiden har, bort.

Den fungerende Justitsminister:

Jeg finder mig blot foranlediget til endnu at udtale, at der ikke fra Justitsministeriets Side er blevet givet nogen Impuls til det Forslags Indbringelse, som det ærede Medlem (Friege) omtalte. Grunden til, at dette Forslag er blevet omtalt, har ligesaa lidt ligget i nogen Til-